

Avser kommissionen att föreslå förändringar i gällande regelverk för att lösa problemen?

Kan kommissionen tänka sig ett generellt undantag för traditionella köksväxter eller frösorter med låg omsättning i försäljningen?

(98/C 323/114)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0878/98
från Per Gahrton (V) till kommissionen
(26 mars 1998)

Ämne: Fröer använda av fritidsodlare i Sverige

Efter Sveriges EU-inträde har svenska myndigheter (Statens Utsädeskontroll) med hänvisning till EU-regler skriftligen hotat svenska fröförsäljare med åtal om de inte slutar sälja fröer, som enligt myndigheterna är förbjudna enligt gällande EU-regler, t.ex. Easter Egg (rädisa), Buttercup (squash), Early Cascade f1 (tomat) och Feurio (mangold).

Mot denna bakgrund vill jag fråga: Anser kommissionen att det är rimligt att man i EU skall bestämma vilka fröer som fritidsodlare i Sverige får använda? Är detta i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen? Anser kommissionen att svenska myndigheter tillämpar EU-reglerna korrekt? Kan kommissionen tänka sig en ändring av reglerna alternativt att Sverige kan få tillåta marknadsföring av de fröer som befinns lämpliga för Sveriges biologiska, ekologiska och meteorologiska förhållande?

Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna E-0851/98 och E-0878/98
ingivna av Franz Fischler för kommissionen

(24 april 1998)

Kommissionen hänvisar ledamoten till sitt svar på muntlig fråga nr H-246/98 ställd av Hans Lindqvist under frågetiden vid parlamentets möte den mars 1998 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Parlamentsdebatter (mars 1998)

(98/C 323/115)

SKRIFTLIG FRÅGA E-0856/98
från Ursula Schleicher (PPE) till rådet
(31 mars 1998)

Ämne: Konsekvenserna av förbudet mot tobaksreklam

I princip, med undantag av särskilda bestämmelser som fastställs av medlemsstaterna, förbjuder direktivet utnyttjandet av ett märkesnamn för tobak för andra produkter.

1. Gäller detta förbud endast reklam för produkter som inte är tobaksvaror och som har ett dylikt namn, eller själva namngivningen?
2. Medlemsstaterna får endast fastställa särskilda bestämmelser om tobaksmärkesnamnet tidigare använts för andra varor "i god tro". På vad skall denna goda tro grunda sig?
3. Om man antar att en medlemsstat försummar att utnyttja denna möjlighet till särskilda bestämmelser, skulle det vara förbjudet att fortsätta använda ett namn som hittills lagligen använts för en produkt som inte är en tobaksvara och som samtidigt används som märkesnamn för en tobaksvara? (Exempel: Kunde kurorten St. Moritz inte längre göra reklam för sina varor och tjänster under sitt eget namn, trots att orten inte har någonting att göra med cigarrettmärket med samma namn?)
4. I vilket fall som helst kan "samma namn" för icke-tobaksvaran endast användas på "ett sätt som tydligt skiljer sig" från det sätt som används för tobaksvaran. Innebär detta att märkesnamnet som sådant måste ändras för icke-tobaksprodukten? Hur kan man säkerställa att olikheter vid tillämpningen av denna bestämmelse i de enskilda medlemsstater inte leder till nya handelshinder?